

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců **a) A. B.** a **b) L. B.**, oba zastoupeni JUDr. Dagmar Kolákovou, advokátkou se sídlem v Šumperku, Slovanská 7A, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 18.2.2012 č.j. 8187/12/1101-803095, č.j. 8280/12/1101-803095, č.j. 8281/12/1101-803095, č.j. 8186/12/1101-803095, č.j. 8278/12/1101-803095 a č.j. 8279/12/1101-803095, ve věcech daní z příjmů,

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 18.2.2012 č.j. 8187/12/1101-803095, č.j. 8280/12/1101-803095, č.j. 8281/12/1101-803095, č.j. 8186/12/1101-803095, č.j. 8278/12/1101-803095 a č.j. 8279/12/1101-803095 se **zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům a) a b) na náhradě nákladů řízení částku 42.684,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto

rozsudku k rukám JUDr. Dagmar Kolákové, advokátky se sídlem v Šumperku, Slovanská 7A.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 dle § 19 odst. 1 a § 20 odst. 1 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, v platném znění na Odvolací finanční ředitelství – dále jen „žalovaný“) ze dne ze dne 18.2.2012 č.j. 8187/12/1101-803095, č.j. 8280/12/1101-803095, č.j. 8281/12/1101-803095, č.j. 8186/12/1101-803095, č.j. 8278/12/1101-803095 a č.j. 8279/12/1101-803095, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobců a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu v Šumperku ze dne 9.8.2012 č.j. 141459/12/398911804186, č.j. 141517/12/398911804186, č.j. 141476/12/398911804186, č.j. 141440/12/398911804186, č.j. 141448/12/398911804186 a č.j. 141451/12/398911804186, ve věcech daní z příjmů fyzických osob.

V podaných žalobách žalobci namítli tyto žalobní body:

- 1) Daňová kontrola nebyla řádně zahájena, neboť protokol o jejím zahájení podepsala osoba nezmocněná daňovým subjektem. Žalobci zmocnili ke svému zastupování firmu Ecomservis Pösinger s.r.o. Plnou moc však nepodepsala osoba oprávněná jednat za tento subjekt. Statutárním zástupcem firmy byla L. P., zatímco plná moc byla podepsána I. P. Ani v dalším průběhu daňového řízení nebylo přijetí zplnomocnění potvrzeno statutární zástupkyní zmocněnce a nemůže obstát argumentace, že pověření pro I. P. bylo založeno v jiném spise. Tato listina totiž neobsahuje číslo jednací ani podací razítko finančního úřadu a je proto pochybnost o jejím řádném doručení správci daně. Na základě takové procesní situace nemohl správce daně vydat dodatečné platební výměry, resp. tyto jsou nicotné, když daňová kontrola nebyla zahájena zákonně.
- 2) Správce daně nesprávně snížil žalobcem uplatněné odpisy fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) ve všech kontrolovaných obdobích s odůvodněním, že konstrukce pod panely a kabeláž jsou technickým zhodnocením budovy. Žalobce zahrnul celý soubor movitých věcí tvořících FVE v pořizovací ceně 16.893.673,- Kč do druhé odpisové skupiny. Správní orgány přesunuly částku ve výši 13.940.143,- Kč do třetí odpisové skupiny a konstrukci ve výši nákladů 2.383.290,- Kč a kabeláž v hodnotě 570.240,- Kč posoudily jako technické zhodnocení budovy a nevypočetly žádný odpis. Žalobci v průběhu daňové kontroly i v odvolacím řízení opakovaně tvrdili a dokazovali, že FVE pořídili jako soubor movitých věcí, tzv. na klíč. Jde o FVE umístěnou na střeše budov, které jsou kolaudovány i užívány jako skladovací prostory. Většina z nich nebyla v době instalace FVE užívána a pronajímána, resp. byla užívána pro skladování převážně samotnými žalobci. Produkce elektřiny z FVE je dodávána do distribuční soustavy ČEZ Distribuce a.s. a současně FVE pro svůj chod spotřebovává elektrickou energii dodávanou ČEZ Distribuce a.s. zcela nezávisle na rozvodech elektřiny v budovách. Do budovy je dodávána pro její chod elektrická energie z lokální distribuční soustavy, jejíž vlastník je společnost ENCO group, s.r.o. Olomouc. Žalobci jsou přesvědčeni, že FVE správně odepisovali podle hlavního funkčního celku, kterým je fotovoltaický

článek a správně tento soubor zařadili do druhé odpisové skupiny. K použitému zatřídění žalobce opakovaně předložil správci daně listinné důkazy, zejména vyjádření P. V., daňového poradce firmy MOORE STEPHENS s.r.o., znalecký posudek č. 3589/019/12, stanovisko Ing. J. V., stanovisko B. N., vyjádření firmy SLAK Zlín s.r.o. S předloženými důkazními návrhy se správní orgány obou stupňů nijak nevypořádaly a bez dalšího uzavřely, že jejich názor je v souladu s pokynem ministerstva financí (dále jen MF) č. D-300. Žalobci v této souvislosti poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 17.9.2010 č.j. 5 Afs 3/2010-144, v němž byl vysloven závěr, že z hlediska zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v platném znění (dále jen ZDP) nemůže být považováno za součást stavby to, co z hlediska fungování stavby k danému účelu není z hlediska stavebně technického vyžadováno a obvykle to pro účel a funkci stavby není nezbytné. Žalobci zdůraznili, že instalace FVE v jejich případě neměla žádný vliv na účel a funkci stavby, na níž je instalována. Dále zdůraznili nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí v otázce vypořádání se s námitkami k změně zatřídění a předloženými odbornými vyjádřeními.

- 3) Správní orgán I. stupně již v průběhu daňové kontroly konzultoval správnost zatřídění odpisů FVE s žalovaným, takže dodatečné platební výměry byly vydány na základě názoru odvolacího orgánu a v souladu s ním, což předem vyloučilo možnost žalobců domoci se nápravy cestou odvolání. Podle žalobců tak byla porušena zásada dvojinstančnosti řízení.
- 4) Žalobci namítají nezákonnost výkladu ust. § 9 odst. 2 ZDP správními orgány, neboť podle jejich názoru citované ustanovení nestanoví explicitně zdaňování příjmů z vícero pronájmů jedním z manželů a způsob, jakým žalobci v kontrolovaných zdaňovacích obdobích zdaňovali příjmy z pronájmů, tj. že vždy jeden z nich zdaňoval příjmy z pronájmu konkrétní nemovitosti, není v rozporu se zněním zákona. Výklad správních orgánů podle žalobců nemá oporu v zákoně. Argumentace žalovaného, že v průběhu daňové kontroly žalobci nikdy nenamítali pochybení správce daně ohledně způsobu zdanění příjmů z pronájmů nemovitostí, nemůže obstát, když průběh daňové kontroly ozřejmoval názor správce daně včetně jeho požadavku určení jednoho z manželů, který bude v jednotlivých zdaňovacích obdobích tyto příjmy zdaňovat.

Žalovaný ve vyjádření uvedl k jednotlivým žalobním bodům následující:

ad. 1) S nedůvodností této námitky se žalovaný podrobně vypořádal v napadených rozhodnutích a na svou argumentaci odkázal.

ad. 2) V napadených rozhodnutích žalovaný rozsáhle odůvodnil svůj právní závěr, že základním východiskem pro správné daňové odpisování FVE je správné zatřídění jednotlivých složek FVE dle Standardní klasifikace produkce a Klasifikace stavebních děl, tedy dle obecně závazné zákonné přílohy (byly zavedeny Sdělením ČSÚ č. 589/2002 Sb. ze dne 5.12.2002, o zavedení 2. vydání SKP, publikováno v částce 198/2002 Sb.). Podle těchto předpisů se instalace FVE na budově považuje ve smyslu ust. § 33 odst. 1 a 3 ZDP za modernizaci, tj. rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti majetku. Tato modernizace je podmíněna stavebními úpravami, zejména střech, zabudováním nosních konstrukcí pro solární panely a vedením kabelového rozvodu po budově a tímto technickým zhodnocením tak bude navýšena vstupní či zůstatková cena budovy, pokud je či bude odpisována. Tvzení, že se správce daně ani žalovaný nevypořádali s žalobcem předloženými důkazními návrhy, podle žalovaného neobstojí s ohledem na protokoly o ústním jednání a zprávu o daňové kontrole ze dne 14.5.2012. Důkazní návrhy jsou svou podstatou vyjádřením

vlastního názoru dotyčných či dotazovaných soukromých osob (daňových poradců) k dané problematice a jako takové je správce daně jakož i žalovaný hodnotili, takže je jako důkazy odmítli, když svůj právní závěr postavili na ust. § 33 odst. 1 ZDP a o výši odpisu hmotného majetku rozhodli podle ust. § 32 odst. 2 a 3 ZDP. Uvedený postup není ani v rozporu s judikátem NSS č.j. 5 Afs 3/2010-144, neboť finanční orgány se zabývaly dostatečně individuálním charakterem FVE s ohledem na její jednotlivé složky.

ad. 3) Součástí správního spisu je písemnost označená č.j. 4144/12-1102-8 00630 vyhotovená Finančním ředitelstvím v Ostravě jako str. 7 metodického materiálu odpovědí na dotazy vznesené jednotlivými finančními úřady v působnosti finančního ředitelství, kde je uveden také dotaz č. 5 týkající se FVE instalované žalobci. Dotaz nevyzněl jako konzultace konkrétního daňového případu, a proto žádný pracovník finančního ředitelství neposkytoval rady, jak v konkrétní věci rozhodnout, ani s ním konkrétní konzultace neproběhla. Položený dotaz sice obsahuje hodnotové vyjádření jednotlivých složek ve vztahu ke konkrétní FVE, které si však nelze spojit s konkrétním daňovým subjektem. Zásada dvojinstančnosti proto nemohla být porušena.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobci ve vyjádření ke stanovisku žalovaného setrvali na své argumentaci předestřené v žalobě.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 17.10.2011 byly správci daně doručeny plné moci k zastupování obou žalobců subjektem Economservis Pösinger s.r.o. Plné moci ze dne 7.10.2011 obsahují nečitelný podpis a razítko zastupující firmy. Daňová kontrola byla zahájena, pokud jde o žalobce a) protokolem rovněž ze dne 17.10.2011 č.j. 158903/11/198931806085, jenž byl sepsán v přítomnosti žalobce a) a I. P., který je v protokolu uveden jako zástupce daňového subjektu. Z protokolu vyplývá, že v průběhu jednání žalobce a) na dotaz, komu udělil plnou moc k jednání se správcem daně, uvedl, že zplnomocnil I. P., kterého také pověřuje k předkládání dalších dokladů a důkazních prostředků v průběhu kontroly. Daňová kontrola s žalobkyní b) byla zahájena dne 18.10.2011 protokolem č.j. 159597/11/198931806085, jehož sepisu byli přítomni žalobkyně b) a I. P. uvedený jako zástupce daňového subjektu. Dne 16.12.2011 bylo finančnímu úřadu doručeno podání I. P. ve věci zrušení plné moci, a to v případě obou žalobců, které zmocněnec odůvodnil svými zdravotními potížemi, plánovanou operací a následnou rekonvalescencí, což by mohlo mít za následek průtahy při provádění daňové kontroly a negativní důsledky pro daňové subjekty i správce daně. V dalším řízení oba žalobce zastupovala společnost A-D consult spol. s r.o. zastoupená jednatelkou Ing. S. V., daňovou poradkyní, která do protokolu ze dne 6.2.2012 č.j. 18349/12/398931806085 uvedla pochybnost o platnosti plných mocí vydaných pro předcházejícího zmocněnce a zpochybnila zákonnost zahájené daňové kontroly. Toto podání bylo vyhodnoceno jako stížnost na postup správce daně. Vyrozměním ze dne 29.2.2011 byli žalobci vyrozuměni o přezkoumání stížnosti a její nedůvodnosti.

Na základě žádosti o prošetření vyřízení stížnosti ze dne 22.5.2012 vydal žalovaný dne 18.7.2012 vyrozumění o výsledku způsobu vyřízení stížnosti, kterou rovněž neshledal důvodnou. Součástí správního spisu jsou vyjádření P. V., daňového poradce ze dne 22.11.2011 k zařazení FVE za účelem provádění odpisů, dále znalecký posudek č. 3589/019/12 vypracovaný Ing. J. Š., soudní znalkyní v oboru ekonomika odvětví ceny a odhady nemovitostí a v oboru stavebnictví odvětví stavby obytné a stavby průmyslové. Znalecký posudek byl vypracován dne 20.2.2012 se závěrem, že konstrukce a kabely pro FVE na střeše objektů na pozemcích p.č. 681/5, 681/10, 681/11, 681/18, vše v k.ú. Šumperk nejsou technickým zhodnocením těchto objektů. Součástí správního spisu je dále vyjádření B. N. z organizační a účetně poradenské kanceláře ze dne 19.3.2012 ve věci zařazení FVE pro účely odpisů. Dle protokolu ze dne 14.5.2012 č.j. 83346/12/398931806085 byli žalobci seznámeni s výsledkem kontrolních zjištění. Dne 30.7.2012 byli žalobci seznámeni se zprávou o daňové kontrole č.j. 87185/12/398931806085. Ve spise se rovněž nachází písemnost č.j. 4144/12-1102-800630, a to str. 7 této písemnosti, která obsahuje dotaz č. 5 popisující technické parametry posuzované FVE a způsob jejího odpisování s dotazem, zda poplatník postupoval při výpočtu odpisů v souladu se ZDP. Na základě zprávy o daňové kontrole vydal správce daně dodatečné platební výměry, jimiž žalobcům doměřil daně z příjmů fyzických osob za kontrolovaná zdaňovací období. Proti těmto rozhodnutím podali žalobci odvolání, o nichž bylo rozhodnuto napadenými rozhodnutími žalovaného.

První žalobní bod krajský soud důvodným neshledal, když na základě obsahu správního spisu nedospěl k závěru, že daňová kontrola nebyla zahájena řádně. Je sice pravdou, že plné moci předložené správci daně určují jako zmocněnce právnickou osobou Economservis Pösinger s.r.o., nicméně v protokolech o zahájení daňové kontroly je jako zmocněná osoba uveden I. P. Žalobce a) výslovně do protokolu uvedl, že I. P. je osobou zmocněnou jednat jeho jménem a předkládat také správci daně doklady a důkazní prostředky v průběhu kontroly. O takto jednoznačném projevu vůle žalobců proto nelze mít žádnou pochybnost. Potvrzení zplnomocnění statutární zástupkyní společnosti Economservis Pösinger s.r.o., jakož i pověření pro I.P., jsou toliko formální náležitosti zastoupení, které na projev vůle žalobců nemají žádný vliv. Žalobci po dobu trvání tohoto zastoupení žádné pochybnosti o jeho řádnosti nevznikli a tyto nebyly ani důvodem ukončení zastupování, které bylo ukončeno ze strany I. P. podáními adresovanými správci daně s odkazem na zdravotní důvody, jež mu znemožňují další řádné zastupování. Podle ust. § 27 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen daňový řád) je plná moc vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. Jak bylo již shora uvedeno, uplatnění plné moci pro I. P. proběhlo způsobem, který nezpochybňoval vůli žalobců. Za situace, kdy projev vůle žalobců byl jednoznačný, a neexistovaly žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly řádnost zastoupení, nebylo povinností správce daně zkoumat splnění všech formalit, např. toho, zda podpis na písemné plné moci je podpisem statutárního zástupce právnické osoby. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že daňová kontrola byla zahájena řádně a tento žalobní bod není důvodným.

V druhém žalobním bodě žalobci namítli nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí ohledně vypořádání se s jejich námitkami ke změně zařazení a zejména pak s předloženými důkazními návrhy. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že žalobci v průběhu daňové kontroly předložili listiny obsahující vyjádření

daňových poradců k otázce zařazení FVE pro účely odpisů a také znalecký posudek č. 3589/019/12. Správce daně ve zprávě o daňové kontrole (str. 4 zprávy) k těmto důkazům uvedl, že je považuje za opakovanou snahu obhajoby postupu žalobců při odpisování FVE a docílení změny stanoviska správce daně, který však tyto důkazy neosvědčil, neboť není vázán jen návrhy daňového subjektu. Dále uvedl, že má k dispozici jiné výklady a stanoviska než daňový subjekt, které vyhodnotil jako relevantní a k nim se přiklonil, přičemž uvedl zejména metodické pokyny MF. Žalovaný v napadených rozhodnutích (str. 7 rozhodnutí) se s předloženými důkazními prostředky vypořádal tak, že pokud jde o předložená vyjádření daňových poradců k odepisování FVE, neměl k dispozici dotazy žalobců vůči těmto subjektům, a tudíž nemohl posoudit, na co se žalobci dotazovali a zda tyto dotazy nebyly podány tendenčně a zda vůbec směřovaly k dané problematice. Napadená rozhodnutí v této části odůvodnění shledal krajský soud v rozporu s ust. § 114 odst. 2 daňového řádu, podle kterého odvolací orgán přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Ačkoliv žalobci v podaných odvoláních velmi podrobně zmiňovali již shora označené důkazní prostředky včetně znaleckého posudku, žalovaný se jejich vyhodnocením vůbec nezabýval. Zcela opomenut zůstal znalecký posudek a žalovaný neuvedl žádné důvody, pro které jej nevyhodnotil, stejně jako učinil správce daně v rámci zprávy o daňové kontrole. Formální odůvodnění obsažené v napadených rozhodnutích, z něhož plynou důvody, proč se žalovaný nezabýval předloženými vyjádřeními daňových poradců, považuje soud za zcela účelové, neboť z obsahu předložených listin tak, jak jsou založeny ve správním spise, je podle názoru soudu seznatelné, čeho se závěry daňových poradců týkaly a pokud by žalovaný přesto měl pochybnost, nic mu nebránilo, aby vyzval žalobce k předložení přesné formulace dotazů, s nimiž se na daňové poradce obrátili. Je zcela nepřijatelné, aby se správní orgány nevypořádaly s předloženými důkazními prostředky jen proto, že podporují názor žalobců a jsou v rozporu s metodickými pokyny MF. Správní orgány sice nejsou vázány všemi návrhy poplatníků učiněnými v daňovém řízení ani je nemusí osvědčit jako důkazní prostředky, ale takový postup musí řádně a přezkoumatelným způsobem zdůvodnit. Jiný postup totiž vyznívá jako libovůle správního orgánu a ve svém důsledku krátí poplatníka na jeho procesních právech. Předložením označených důkazních prostředků žalobce realizoval své důkazní břemeno a projevil snahu prokázat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět (§ 92 odst. 3 daňového řádu). Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o odvolání se všemi odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů (srov. příměřeně rozsudek NSS ze dne 19.12.2008 č.j. 8 Afs 66/2008-71). V dalším řízení proto bude nezbytné, aby správní orgány posoudily, zda zařazení FVE pro účely odpisování je otázkou skutkovou nebo právní a na základě učiněného závěru pak vyhodnotily předložené důkazy. Druhý žalobní bod proto shledal krajský soud důvodným.

Naopak důvodnost třetího žalobního bodu krajský soud neshledal. Na základě obsahu správního spisu dospěl soud k závěru, že dotazem vzneseným správcem daně vůči žalovanému ve věci způsobu odpisů prováděných žalobcem nemohlo dojít k porušení zásady dvojinstančnosti řízení, neboť učiněný dotaz byl sice konkrétní z hlediska technických parametrů posuzované FVE, nicméně není z něj zřejmé, jakého daňového poplatníka se věc týká, neboť dotaz je i přes technické podrobnosti veden ve zcela obecné rovině a obecně je formulována také odpověď žalovaného.

Je třeba přihlídnout také k tomu, že běžným jevem v jednotlivých oblastech státní správy je, že nadřízené správní orgány metodicky řídí správní orgány nižší a koordinace jejich činnosti v zásadních směrech je nezbytným předpokladem řádného fungování státní správy.

Důvodným však shledal krajský soud poslední žalobní bod, v němž žalobci namítli nesprávnost výkladu ust. § 9 odst. 2 ZDP finančními orgány. Žalobci v podaném odvolání velmi podrobně rozvedli odvolací námitku týkající se výkladu ust. § 9 ZDP, přičemž proti výkladu zastávanému správcem daně brojili především jazykovým výkladem označeného zákonného ustanovení. Žalovaný v napadených rozhodnutích se i s touto odvolací námitkou vypořádal nepřezkoumatelným způsobem (str. 8 napadených rozhodnutí). Kromě citace zákonného ustanovení zde pouze opakuje názor správce daně, aniž by uvedl jakékoliv důvody, pro které právě tento výklad považuje za správný. S ohledem na rozsah odvolací námitky považuje soud takový způsob vypořádání se s ní za zcela nedostačující. Zcela irelevantní je pak důraz žalovaného na skutečnost, že žalobci v průběhu daňového řízení nenamítali nesprávnost postupu správce daně v tomto směru. Soud podotýká, že daňové řízení není ovládáno zásadou koncentrační, a proto je daňový subjekt oprávněn vznášet i v průběhu odvolacího řízení námitky, které vůči správci daně nevznese. V dalším řízení proto bude nezbytné, aby žalovaný svůj výklad ust. § 9 ZDP odůvodnil řádně a přezkoumatelně.

Na základě shora uvedené právní argumentace shledal krajský soud žalobní body 2) a 4) důvodnými a napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobcům, kteří měli ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady zaplacením soudních poplatků v celkové výši 18.000,- Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 6 úkonů právní služby po 3.100,- Kč a 6x režijní paušál po 300,- Kč (§ 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady právního zastoupení v částce 20.400,- Kč byly dále zvýšeny o částku, kterou je právní zástupkyně povinna zaplatit podle zvláštního předpisu (§ 35 odst. 8 s.ř.s.). Celkově tedy náklady právního zastoupení činí 24.684,- Kč. Celková náhrada nákladů řízení činí částku 42.684,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 28. května 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu